



תת"ע (עכו) 1022-03-25 - מראם שיח' ח'ליל נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 1022-03-25 - מראם שיח' ח'ליל נ' מדינת ישראל לשלום עכו

תת"ע (עכו) 1022-03-25

מראם שיח' ח'ליל

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[28.05.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 5.5.2025 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 19.5.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המאשימה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.



אציין תחילה כי טענת המבקש כי לא קמה חזקת מסירה, דינה להידחות שכן עיון באישור המסירה אשר צורף לכתב האישום מעלה כי נשלחה למבקש הזמנה לדיון אשר חזרה בציון "לא נדרש", ביום 10.1.2025, דבר המהווה אינדיקציה להמצאה כדן (ראה עפ"ת 34799-04-22 אסד טבאש נ' מדינת ישראל).

בעניין זה אציין כי אדם אשר בוחר במודע לא לאסוף דבר דואר אשר נשלח אליו, אינו יכול להעלות טענות בדבר אי ידיעתו תוכן דבר הדואר. עוד אוסיף כי אישור המסירה, כולל פרטים מלאים של המבקש, לרבות מספר תעודת זהות, כתובת, ת"ד, חתימה ושם של פקיד הדואר בצד תאריך. בהקשר זה אדגיש כי מקום שטוען המבקש לפגמים באישור המסירה, אזי מצופה היה ממנו לפנות לרשות לדואר ולברר את נסיבות אי מסירת הדו"ח והימנעותו מלקיים בירור ראשוני יש בה כדי לפעול לחובתו; יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט בעפ"ת 10086-11-21 גאווי נ' מדינת ישראל:

"אין חולק כי המערער לא נקף אצבע ולא פנה לברר בדואר ישראל את הנסיבות של אי מסירת הדוחות לטענתו. הימנעותו על המערער לקיים בירור ראשוני, יש בה כדי לפעול לחובתו ולחובת גירסתו כי הדוחות לא נמסרו לידי. הטענה כי אישור המסירה חסר פרטים, אין בה כדי לכפר על המחדל של המערער ומשמעותו".

באשר לטענת המבקש לפיה אישור המסירה חתום על ידי אדם העונה לשם מוחמד ואשר אינו מוכר לו, הרי שנראה כי המבקש נפל לידי כלל טעות, שכן האישור אליו מתייחס המבקש בבקשתו, אינו נושא על גביו תאריך ושעה של הדיון, ואין זו ההזמנה לדיון עליה הסתמך בית המשפט עת שפט את המבקש בהעדרו.

לאור על האמור לעיל, לא עלה בידי המבקש להוכיח קיומה של נסיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון ולא עלה בידו להפריך את "חזקת המסירה" הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 לפיה:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדן גם בלא חתימה על אישור המסירה אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

(ההדגשה אינה במקור)

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו.

המבקש טען כי אחר נהג ברכב אולם לא הצביע על זהותו של אותו אחר; כל שטען כי הרכב נמצא בשימוש עובדיו. יצוין כי במקרים בהם צורף תצהיר מטעם אדם אחר, הדבר לא היווה עילה לקבלת הבקשה להארכת המועד להישפט, בעניינו מקום שהמבקש כלל לא הצביע על זהות האחר אשר נהג, אי הוכחת עיוות דין הינה מקל וחומר, ראה עפ"ת 66594-03-24 דילן נ' מדינת ישראל, שם נקבע כך:

"באשר לטענה של עיוות דין, אני תמים דעים עם בית-משפט קמא כי טענה שנהג אחר ברכב בזמן ביצוע העבירה, וגם כאשר טענה זו מגובה בתצהיר שבו הנהג האחר מודה בביצוע העבירה, לא הצדיקה על-פי הפסיקה הארכת מועד להישפט, ראו לעניין זה גם בפסק דין רע"פ 1446/14 ריאד נ' מדינת-ישראל, וכן פסק דין סאלם".

(ההדגשה אינה במקור)

כן ראה רע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל (28.11.2013), שם נקבע כי טענת נאשם כי אדם אחר נהג ברכב אין בה כדי לבסס עיוות דין.

לאור כל האמור, הבקשה נדחת, ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא). המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, א' סיוון תשפ"ה, 28 מאי 2025, בהעדר הצדדים.